

Απρίλιος 2013
έτος 39ο
ἀρ. φύλ. 653

ΕΠΛΑΣΕΙΣ

“*Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἐκδηλώσεις Ἀπριλίου

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλεων,
Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὀμονοίας θὰ γίνουιν
οἱ παρακάτω ἐκδηλώσεις μὲ εἴσοδο ἐλεύθερη:

Γιὰ τίς Ἐπάλλξεις
Σάββατο 13 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 7 μ.μ.

Στὴν ἐκδήλωση αὐτὴν γιὰ τὴν συμπλήρωση 39 ἐτῶν (παρὰ ἐν τεσσαράκοντα) ἀπὸ τὴν πρώτη κυκλοφορία τῶν ΕΠΛΑΣΕΩΝ (16 Ἀπριλίου 1974) θὰ γίνῃ σύντομος ἀπολογισμὸς τοῦ μέχρι τοῦδε ἔργου, θὰ παρουσιασθοῦν οἱ αὐξανόμενες δυσκολίες καὶ θὰ ἀναφερθοῦν οἱ προοπτικὲς μέσα στὸ δυσοίωνο μέλλον. Καλοῦνται, λοιπὸν, ὅλοι οἱ φίλοι καὶ ὅλοι οἱ συνδρομητὲς τῶν ΕΠΛΑΣΕΩΝ νὰ προσέλθουν, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἀποφασίσουμε τὴν συνέχιση τοῦ μορφωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ μας ἔργου.

Οἱ Θεολογικοὶ ἀγῶνες
Σάββατο 20 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 7 μ.μ.

Μὲ τὴν συμπλήρωση 51 ἐτῶν ἀπὸ τοὺς θεολογικοὺς φοιτητικοὺς ἀγῶνες (Ἀνοιξὴ τοῦ 1962) θὰ πραγματοποιηθῇ ἐκδήλωση γιὰ τὸν σκοπὸ, τὴν ἀγνότητα καὶ τὸ ἀκοιμάτιστο τῶν ἀγῶνων ἐκείνων, ποὺ κατέδειξαν τὴ σαπίλα τοῦ τότε κατεστημένου καὶ χάραξαν τὴν ἑλληνορθόδοξη κοινωνικὴ πορεία. Ἐχουν κληθῇ νὰ συμμετάσχουν πρωτεργάτες τῶν ἀγῶνων ἐκείνων, γιὰ νὰ ποτίσουν καὶ τὴν σημερινὴ νεολαία μὲ τὰ ἀγωνιστικὰ νάματα γιὰ ὀρθόδοξη πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία.

Βραδυνὸ προετοιμασίας

Σάββατο τοῦ Λαζάρου 27 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 7 μ.μ.
Θὰ ἀποδοθοῦν καὶ θὰ ἀναλυθοῦν Ὑμνοι τῆς Μ. Ἑβδομάδος πρὸς πνευματικὴ προετοιμασία γιὰ τὴν καλλιτέρεη βίωση τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου. Θὰ μιλήσῃ ὁ ὑπεύθυνος τῶν Ἐπάλλεων κ. Βασ. Τσούπρας, μὲ θέμα «*Ἡ ἀνθρωπότητα πρὸ τοῦ Σταυροῦ*».

Ἀπογευματινὸ προσκύνημα

Τὴν **Παρασκευὴ 19 Ἀπριλίου** τὸ ἀπόγευμα θὰ πραγματοποιηθῇ προσκύνημα σὲ Ἰ. Μ. τῆς Ἀττικῆς, ὅπου θὰ γίνῃ παρακολούθηση τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καὶ τοῦ Ἱ. Κηρύγματος.
Ἀναχώρηση στὶς 4 μ.μ. ἀπὸ τίς ἀρχὲς 3^{ης} Σεπτεμβρίου, πλ. Ὀμονοίας.
Πληρ/ες καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς:
Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα Ἐπάλλξεις,
τηλ.: 210 52 30948, 6936 901606.

Ἐνδιαφέρουσες δραστηριότητες

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὀμονοίας γίνονται:
Κάθε **Σάββατο** καὶ **ὥρα 6:00 μ.μ.** παραδοσιακοὶ χοροί,
ὥρα 7:00 μ.μ. ἐπικάμειρ ὁμιλία καὶ στὶς **8:00 μ.μ.** μουσικὴ καὶ πρόβα χορωδίας.
Κάθε **Κυριακὴ** καὶ **ὥρα 5:00 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες.
Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ηλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Επίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.
Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλλξεις»,
τηλ: 210 52 30948.

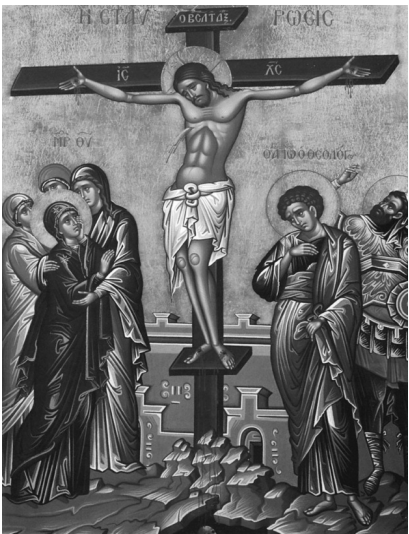
Οἱ Ἐπάλλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴ νέα αἴθουσά των, **Ἀναγεννήσεως 19** (πλησίον Αγ. Σπυριδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτῃ βραδύ** καὶ **ὥρα 7.00 μ.μ.**
Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τίς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.
Πληροφορίες: κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη
στὸ τηλέφωνο: 210-59.82.573.

Ἀπὸ τὸν Σταυρὸ στὴν Ἀνάσταση

Εἰσὴλθαμε καὶ ἐφέτος μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ στὴν κατανυκτικὴ περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Σὲ λίγες μέρες θὰ προσκυνήσωμε τὰ Ἁγία Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ θὰ δοξάσωμε τὴν ἁγία Του Ἀνάσταση. Ἐπειδὴ ὁμως οἱ ἱερὲς Ἀκολουθίες, οἱ ἑορτὲς καὶ ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ δρώμενα σκοπὸ ἔχουν τὴν βίωση τῶν τιμωμένων γεγονότων καὶ τὴν πνευματικὴ μας καλλιέργεια καὶ ἀνάταση, καλὸ θὰ εἶναι μέσα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ νὰ συνειδητοποιήσωμε τὴν ἀλήθεια ὅτι ἡ Ἀνάσταση πηγάζει ἀπὸ τὸν Σταυρὸ, ἡ Ζωὴ ἀπὸ τὸν Τάφο καὶ ἡ Αἰωνιότη-τα ἀπὸ τὸ παρόν.

Βεβαίως, ὁ Θεὸς δημιουργώντας τὸν Ἄνθρωπο δὲν τὸν προώρισε γιὰ τάφο, γιὰ θάνατο καὶ φθορά. Τὸν δημιούργησε ὡς ζωντανὸ σταυρὸ, δηλαδὴ ὡς διαρκὴ ἀνάσταση, ἀφοῦ ὡς ἄνω θρώσκων καὶ μὲ τὰ χέρια ἀνοιχτὰ εἶναι συνεχῶς ἄνω στημένος, δηλαδὴ εἶναι σταυρὸς ἀναστημένος. Γιὰ νὰ παραμείνῃ ὁμως ἔτσι ὁ ἄνθρωπος, ἔπρεπε νὰ αὐξάνεται σὲ πίστη καὶ νὰ πληθύνεται σὲ ἀγάπη, νὰ εἶναι δηλαδὴ ἓνας διαρκῆς σταυρὸς, γιὰ νὰ ἔχῃ καὶ μιὰ διαρκὴ καὶ αἰώνια ἀνάσταση.

Ἐπειδὴ ὁμως ὁ Ἄνθρωπος μὲ τὴν παρακοή του, ἀντὶ γιὰ αὐξηση, εἶχε πτώση καὶ μὲ τὴν ἀδελφοκτονία του, ἀντὶ γιὰ πληθυνση, εἶχε ἐλάττωση, ἔπαψε νὰ εἶναι σταυρὸς, καὶ ἄρα ἔπαψε νὰ ἔχῃ καὶ ἀνάσταση. Ἐγίνε ἀντί-σταυρὸς καὶ θνητὸς. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ υπάρξῃ κάποιον γεγονός, κάποιος δυνατὸς νὰ πάρῃ τὸ βάρος τῶν δεινῶν του, ὅπως ἀναφέρει ὁ Αἰσχύλος στὸν «Προμηθεΐα», ἡ νὰ σηκώσῃ τίς ἀμαρτίες του, ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἡσαΐας, γιὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ὁ δεσμώτης Ἄνθρωπος, νὰ ξαναγίνῃ ζωντανὸς σταυρὸς, νὰ γίνῃ πάλι ἄνω στημένος, γιὰ νὰ ἔχῃ αἰώνια ἀνάσταση.

Αὐτὴν τὴν μεγάλη εὐεργεσία ἔκανε ὁ Σωτῆρας Χριστὸς, ὁ Ὅποιος πρὶν τὸ θρησκευτικὸ καὶ πολιτικὸ κατεστημένο Τὸν καθηλώσῃ στὸν ξύλινο σταυρὸ, εἶχε ἦρθῃ ὁ ἴδιος φανερώσει στὸν κόσμον τὸν δικὸ Του σωτήριον Σταυρὸ, τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸ Του, γιὰτὶ ὁ Ἰδιος ἦταν πράγματι ἡ κηρύττουσα καὶ κηρυττομένη Ἀλήθεια, ἡ ζῶσα σταυροαναστάσιμη Ἀγάπη πρὸς τὸν Πατέρα Του καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ μάλιστα πρὸς αὐτοὺς τοὺς σταυρωτὲς Του.

συνέχεια στή σελ. 2

Πορίσματα τῆς Ἑσπερίδος γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολὴ (23/3/2013)

- 1) Ὁ εὐαγγελισμὸς τῶν ψυχῶν εἶναι βασικὴ λειτουργία τῆς καθολικῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐπιμέρους ἀδελφοτήτων καὶ μελῶν της.
- 2) Διεπιστώθη ἡ μεγάλη πρόοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς κατὰ τὰ τελευταῖα 50 χρόνια, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον σὲ πάνω ἀπὸ 150 νέες χώρες.
- 3) Συνεχῶς ιδρύονται νέες Μητροπόλεις καὶ ἐνορίες σχεδὸν σὲ ὅλες τίς χώρες τῆς γῆς.
- 4) Ἡ μὴ συνεργασία ὅλων τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στὶς ἐπιμέρους χώρες ἀποτελεῖ ἀνασχετικὸ παράγοντα τῆς Ἱεραποστολῆς.
- 5) Ἡ Ἱεραποστολὴ δυσχεραίνεται σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν στὶς μουσουλμανικὲς χώρες καὶ μάλιστα προσφάτως ἀπὸ τὴν ἀναβίωση τοῦ ἰσλαμικοῦ φανατισμοῦ.
- 6) Ἡ ἔλλειψη συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐπιμέρους Ἱεραποστολικῶν φορέων δὲν συμβάλλει στὴν καλύτερη ἐπιτέλεση τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου.
- 7) Ὑπάρχει παντελὴς ἔλλειψη συντονισμένης δράσεως γιὰ τὴν Ἱεραποστολὴ στοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαποὺς μετανάστες, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν προέρ-

χονται ἀπὸ ὀρθόδοξες χώρες, ἄλλοι ἀπὸ ἀλλόδοξες, ἄλλοι ἀπὸ ἀλλόθρησκες καὶ μάλιστα ἀπὸ μουσουλμανικὲς χώρες. Ἀντιθέτως, ἡ δράση τῶν ἐν Ἑλλάδι αἰρετικῶν πρὸς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀλλοδαποὺς εἶναι μεγάλη καὶ ἀποτελεσματικὴ.

8) Ἡ ἀνάληψη συντονισμοῦ τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου ἐκ μέρους ὑπευθύνου ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας ἐν συνεργασίᾳ μὲ ὅλα τὰ Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ τίς Ὁρθόδοξες Ἀρχιεπισκοπὲς (διατηρουμένης βεβαίως τῆς ἐσωτερικῆς αὐτονομίας καὶ πρωτοβουλίας τῶν ἐπιμέρους Ἱεραποστολικῶν φορέων), θὰ συνέβαλε στὴν ἀποτελεσματικότερη διεξαγωγή τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου.

9) Ἡ ἐπιτάχυνση τοῦ ἔργου τῆς μεταφράσεως τῶν βιβλικῶν καὶ λειτουργικῶν κειμένων πρὸς κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν νέων ἀλλογλώσσων πιστῶν, μὲ παράλληλη χρῆση τοῦ Ἑλληνικοῦ πρωτοτύπου των, εἶναι ἀπαραίτητη.

10) Ἡ ἀνάληψη συντονισμένης δράσεως γιὰ τὸν ἐπανευαγγελισμό τῶν ὁμοδόξων καὶ τὴν κατήχηση τῶν ἀλλοδόξων καὶ ἀλλοθρησκῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλο-

συνέχεια στή σελ. 3

Οὔτε κοσμικοὶ οὔτε ἀπόκοσμοι

Εἰσὴλθαμε καὶ ἐφέτος, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, στὴν κατανυκτικώτατη περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ ἤδη μὲ περισυλλογὴ καὶ μετάνοια ἐτοιμαζόμαστε νὰ βιώσωμε τὸν Σταυρὸ, τὰ Πάθη καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, συμμορφούμενοι πρὸς τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου: «*Ξένον τόκον ἰδόντες ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου*».

Ἐπειδὴ, ὁμως, ἡ ἔννοια «κόσμος» ἔχει πολλὲς καὶ μάλιστα ἀντιτιθέμενες σημασίες, καλὸ θὰ εἶναι νὰ ξέρου-

συνέχεια στή σελ. 3

Πῶς θὰ συνεννοηθοῦμε μὲ τὰ παιδιὰ μας

Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

(Μέρος Β')

Πρῶτα τὰ παιδιὰ διαπιστώνουν ὅτι ὅλοι οἱ μεγάλοι εἶναι ἐπαναστατημένοι ἐναντίον κάθε ἐξουσίας καὶ κάθε πατρότητας. Στὸ στόμα τοῦ κάθε πολίτη βλέπεις τὴν γκριμάτσα τῆς ἀπαξίωσης κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ κλίμα τῆς

συνέχεια στή σελ. 2

Από τὸν Σταυρὸ στὴν Ἀνάσταση

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

Σχηματίζουν πράγματι σταυρὸ οἱ δύο Του φράσεις: «ΟΥΧΙ ΩΣ ΕΓΩ ΘΕΛΩ ΑΛΛΑ ΩΣ ΣΥ» καὶ «ΠΑΤΕΡ, ΑΦΕΣ ΑΥΤΟΙΣ, ΟΥ ΓΑΡ ΟΙΔΑΣΙ ΤΙ ΠΟΙΟΥΣΙ». Ὁ Ἄνθρωπος στὸν Παράδεισο θεοποίησε τὸ «οἰκεῖον θέλημα», παύοντας νὰ εἶναι σταυρὸς, ἄρα καὶ ἀνάσταση. Ὁ Χριστὸς μας, τελώντας τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρός, παρέμεινε ζωντανὸς Σταυρὸς καὶ αἰώνια Ἀνάσταση. Γι’ αὐτὸ οὔτε ὁ τιμωρὸς ξύλινος σταυρὸς τῶν κακούργων οὔτε ὁ τάφος τῆς ἀπανθρωπίας ἐμπόδισαν τὸν ἀναστάσιμο Σταυρὸ νὰ θριαμβεύση οὔτε τὴν σταυρώσιμη Ἀνάσταση νὰ ἐμβολιάσῃ τοὺς πιστεύοντες μὲ Σταυρὸ, Ζωὴ καὶ Ἀνάσταση. Ἐκτοτε, ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, βιώνουν τὴ σταυρώσιμη Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ἀγωνίζονται δηλαδὴ νὰ κόψουν ἢ τοῦλάχιστον νὰ περιορίσουν τὸ «οἰκεῖον θέλημα» καὶ νὰ τελέσουν τὸ «θεῖον θέλημα», συμμετέχουν στὴν ἔνδοξη Ἀνάστασι Του καὶ χαίρονται μαζί Του τὴν αἰώνια Ζωὴ Του.

Ὅσες φορὲς ὅμως οἱ Χριστιανοὶ ποθοῦμε μὲν τὴν αἰώνια Ἀνάσταση καὶ Ζωὴ ἀλλὰ ἀποφεύγομε νὰ βαδίσωμε τὴν σταυρική πορεία καὶ προτιμοῦμε τὴν ἱκανοποίηση τοῦ ὑπερτροφικοῦ ἐγὼ μας, καταλήγομε σὲ πρόσκαιρες μὲν ἀπολαύσεις ἀλλὰ σὲ δύσκολες καταστάσεις καὶ σὲ τελικὸ ἐξευτελισμὸ καὶ σὲ πλήρη δουλεία. Αὐτὸ ἄλλωστε διαπιστώνεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι, πρὶν ἀπὸ κάθε ἐθνική μας συμφορὰ, ἔχει ὑπάρξει γενικὴ ἀποστασία, πολλαπλὴ ἀνηθικότητα, συνεχὴς διχοστασία καὶ ἐσωτερικὸς ἀλληλοσπαραγμὸς· καὶ αὐτὸ ὄχι ὡς τιμωρία τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ ὡς συνέπεια τῆς φθοροποιοῦ καὶ καταστρεπτικῆς, καταναλωτικῆς μα- νίας καὶ τῆς ὑπερτροφίας τοῦ καρκινογόνου ἐγὼ μας.

Βέβαια, τὸ νὰ ἀκολουθήσῃ κανεὶς τὴν τεθλιμμένη ὁδὸ καὶ τὴν γεμάτη ἀπὸ ἀγκάθια σταυρική πορεία εἶναι πράγματι δύσκολο καὶ σχεδὸν ἀκατόρθωτο. Εἶναι, ἐπομένως, δικαιολογημένη ἡ ἀνάγκη νὰ παρακαλοῦμε συνεχῶς τὸν Θεὸ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὶς δυσκολίες, τὶς πικρίες, τὶς ἀρρώστιες, τὴν ἀνέχεια καὶ ἀπὸ κάθε κακό. Ἡ Ἐκκλησία μας ἄλλωστε ἔχει τόσες δεήσεις γιὰ τὴ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ κάθε κακό καὶ ὁδύνη. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν γνωρίζομε ἐμεῖς πῶς καὶ πότε καὶ ἐὰν θὰ συμβῇ αὐτὴ ἡ ἀπαλλαγὴ, καλὸ θὰ εἶναι, μαζί μὲ τὴν ἱκετήρια δέηση, νὰ μετατρέπωμε μὲ ἐσωτερικὲς διεργασίες καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ τὴν παρούσα συμφορὰ σὲ αἰτία πνευματικῆς ἀνατάσεως, ἠθικῆς βελτίωσης καὶ κοινωνικῆς ἀλληλοβοήθειας, σύμφωνα μὲ τὴν προτροπὴ τῆς Καθολικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἰακώβου Ἀδελφοθέου: «ΠΑΣΑΝ ΧΑΡΑΝ ΗΓΗΣΑΣΘΕ, ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ, ΟΤΑΝ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙΣ ΠΕΡΙΠΕΣΗΤΕ ΠΟΙΚΙΛΟΙΣ».

Ἔχοντας, λοιπόν, ὑπ’ ὄψιν μας ὅτι ἡ Ἀνάσταση εἶναι ἐπακόλουθο τῆς σταυρικῆς πορείας καὶ τὸ φύτρωμα τοῦ φυτοῦ προέρχεται ἀπὸ τὸ σάπισμα τοῦ σπόρου καὶ ἡ παραγωγή καὶ πρόοδος ἀπὸ τὸν μόχθο καὶ τὸν πόνο, καλὸ θὰ εἶναι νὰ ξεχάσωμε τὴν ἀλόγιστη καὶ ξέφρενη τάση ὅλων μας –πολιτικῶν καὶ πολιτῶν– γιὰ πολλαπλὴ ἀπόλαυση καὶ φθοροποιὸ κατανάλωση καὶ νὰ ἀγωνισθοῦμε καὶ προσωπικὰ ὁ καθεὶς καὶ ὁμαδικὰ ὅλοι μαζί γιὰ τὸν περιορισμὸ τοῦ ἀτομικισμοῦ καὶ ἐτσιθελισμοῦ μας, ποὺ εἶναι ἡ αἰτία τῆς καταστροφῆς μας. Νὰ ἀκολουθήσομε ἐπιτέλους τὴ σταυρική –δύσκολη μὲν ἀλλὰ σωτήρια δέ– πορεία τοῦ Σωτήρος, ὁ Ὅποιος πονάει μὲν στὸν Γολγοθὰ ἀλλὰ θριαμβεύει μὲ τὴν Ἀνάσταση καὶ τὴν Αἰώνια Ζωή.

Ἐμπρὸς λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, ἄς ἐπωφεληθοῦμε ἀπὸ ὅλα τὰ πνευματικὰ ἐφόδια ποὺ μᾶς παρέχει ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ ὅλους τοὺς προτρεπτικούς γιὰ μετάνοια ὕμνους τῆς αὐτῆς τῆς περιόδου καὶ ἄς συναισθανθοῦμε ὅτι χωρὶς ὀρθόδοξη πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία, χωρὶς δηλαδὴ σταυρική πορεία, λύτρωση ἀπὸ τὰ δεινὰ καὶ καθολικὴ Ἀνάσταση δὲν ὑπάρχει.

Βεβαίως, ἡ Ἀνάσταση γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Ἁγίους ὑπάρχει καὶ θριαμβεύει. Ἄν ὅμως ἐμεῖς δὲν συμμετέχωμε στὸ σταῦρωμα καὶ στὰ παθήματά Των, δὲν ἔχομε συμμετοχὴ στὴν Ζωή, στὴν Ἀνάσταση καὶ στὸν Θρίαμβό Των. Ἄς μὴ ξεχᾶμε ὅτι πάρα πολλές προσω- πικότητες καὶ σχεδὸν ὅλοι οἱ ἐθνικοὶ εὐεργέτες ζοῦσαν καὶ δροῦσαν εἴτε μὲ κάποια σωματικὴ δυσκολία εἴτε μέσα σὲ κοινωνικὲς ἀντιξοότητες εἴτε σὲ σκληρὴ δουλεία. Κι ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ ἀντιμετώπισαν γενναῖα καὶ ὠφέλησαν καὶ τοὺς ἄλλους, γιὰτὶ ζοῦσαν τὴν ὁδὸ ποὺ ὡδηγεῖ ἀπὸ τὸν Σταυρὸ στὴν Ἀνάσταση.

Βασ. Τσούπρας

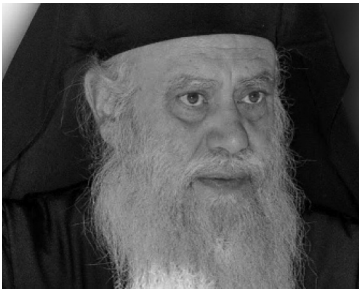
Ἐκδημίες εἰς Κύριον

Τὴν Τρίτη 27 Μαρτίου κοιμήθη ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἀργολίδας Ἰακώβος, ὁ ὁποῖος τις τε- λευταῖες ἡμέρες νοσηλεύεταν στο νοσοκομεῖο Ἀλεξάνδρα, με σοβαρὰ προβλήματα υγείας.

Τὰ προβλήματα γιὰ τὸν μακαριστὸ μητροπολίτη Ἀργολίδας ξεκίνησαν πε- ρίπου πρὶν ἀπὸ δύο μῆνες καὶ ἦταν αὐτά, μαζί μὲ τὸ προχωρημένο τῆς ηλικίας του, ποὺ τὸν ὡδήγησαν τὴν Κυριακὴ 20 Ια- νουαρίου, νὰ ἀνακοινώσει ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν καθεδρικό ναὸ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐπισκόπου Ἀργους, ὅτι ἔχει υποβάλει τὴν παραίτησή του στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος.

Τὸ ἀγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ σκόρπισε θλίψη στὴν Ἀργολίδα, καθὼς ἦταν ιδιαίτερα ἀγαπητὸς γιὰ τὴν πρα- ότητα τοῦ χαρακτήρα του.

Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτη Ἀργολίδος κυροῦ Ἰακώβου τελέσθηκε τὴν Πέμπτη 29 Μαρτίου στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Αναστασίου Ναυπλίου, στὴν ὁποία προέξηρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος Β΄, συμπα- ραστατούμενος ἀπὸ πολλοὺς μητροπολίτες. Ὁ Ἐπίσκο- πος Διαυλείας Γαβριήλ, Ἀρχιεραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συ-

νόδου, ἐκφώνησε τὸν ἐπικήδειο ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος ἐνῶ ὁ Πρωτοσύγκελος τῆς Ἱερᾶς Μητροπό- λεως, π. Βασίλειος Σουλάνδρος, ἀποχαι- ρήτησε τὸν Ποιμενάρχη ἐκ μέρους τοῦ Ἱε- ροῦ κλήρου τῆς.Στὴν προσωπικότητα τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχη ἀναφέρθηκε καὶ ὁ Περιφερειάρχης Πελοποννήσου κ. Πέ- τρος Τατούλης. Ὁ Δήμαρχος Ναυπλίου κ. Δημήτριος Κωστούρος τόνισε: πῶς ὁ πι- στὸς λαὸς περιμένει ἕναν ἄξιο Ἱεράρχη ὅπως ἦταν ὁ μακαριστὸς Ἀργολίδος Ἰά- κωβος ἐνῶ ὁ Δήμαρχος Ἀργους κ. Δημήτριος Καμπόσος, εἶπε μὲ νόημα, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο, ὅτι «περιμένουμε ἀπὸ ἐσᾶς νὰ τηρήσετε τὴν ἐπιθυμία τοῦ μακαριστοῦ Ἰακώβου».

Τὰ μέλη τῶν Ἐπάλξεων εἶχαμε τὴν ιδιαίτερη εὐλογία νὰ γνωρίσουμε ἀπὸ κοντὰ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη σὲ ἐκδρομὲς ἀλλὰ καὶ ἐκδηλώσεις, σὲ μια τῶν ὁποίων ὁ μακαριστὸς τίμησε μὲ ἐιδικὴ πλακέτα τὴν ομάδα μας . Ἡ ἀνάμνηση ποὺ ἀφήνει πίσω τοῦ εἶναι ἀπολύτως θετικὴ, ἀφοῦ χαρακτηριζόταν ἀπὸ τὴν πραότητα τοῦ χαρακτήρα του, τὸ φιλομόναχο τῆς ζωῆς του καὶ τὴν ἀνιδιοτελεῖ ἀγά- πη πρὸς τὸ ποίμνιό του. Ἀς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του.

Πηγὴ πληροφοριῶν: tanea.gr, romfea.gr

Πῶς θὰ συνεννοηθοῦμε μὲ τὰ παιδιά μας (Β΄)

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

κοινωνίας ἡ ἀνταρσία τῶν παιδιῶν φαίνεται πολὺ ἀθῶα.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ σκληραίνει ιδιαίτερα τὶς παιδικὲς ψυχὲς εἶναι ἡ διαπίστωση τῆς ἐν μέρει ἢ καὶ ἐν ὅλῳ ἀπόρριψης τοῦ ἐνὸς γονιοῦ ἀπὸ τὸν ἄλλον. Καὶ στὴν ἐποχὴ μας μὲ τὰ πάμπολλα διαζύγια καὶ τὶς διαστά- σεις λίγα παιδιά ἔχουν τὸ προνόμιο νὰ μὴ παίρνουν ἀπ’ τοὺς γονεῖς τοὺς τὸ παράδειγμα καὶ τὴν παρακί- νηση τῆς ἀνταρσίας.

Ὅταν τὸ μεγάλο παιδί διαπιστώνει ὅτι ὅλη ἡ κοι- νωνία εἶναι καταμαγεμένη ἀπὸ τὸ σέξ, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὶς συζητήσεις, τὶς ταινίες, τὸ ἐμπόριο, τὶς «σχέ- σεις» τῶν παντρεμένων τὶς ἐξωσυζυγικὲς ποὺ δὲν κρύ- βονται πιά, ὅταν τὰ ντυσίματα καὶ οἱ πόζες ιδιαίτερα τῶν γυναικῶν κρίνονται ἀπὸ τὸ πόσο σέξυ εἶναι, ποιὸς καὶ πῶς θὰ τὸ συγκρατήσει ἀπὸ τὶς πρώιμες «σχέσεις» του; Καὶ ἀκόμα θὰ ῥωτήσῃ τὸ παιδί γιὰτὶ νὰ συγκρατῇ τὶς ὁρμές του, ποῦ ἀπὸ τὸ νηπιαγωγεῖο κι ἀπὸ τὰ παιδικὰ κόμιξ ἔχει μάθει νὰ περιεργάζεται μὲ ὅλες τὶς εὐλογίες τῶν μεγάλων.

Μποροῦμε μόνο νὰ πείσομε τοὺς μὴ προνομιούχους γόνους πλουσιῶν οἰκογενειῶν νὰ δουλέ- ψουν σκληρότερα, γιὰ νὰ πάρουν τὸ ὅπλο τῆς γνώσης ἔτσι, ὥστε νὰ ἀνή- κουν πιά στὴν προνομιούχο τάξη μὲ τὰ ψηλὰ εἰσοδήματα. Καὶ βλέπομε τὰ παιδιά αὐτὸ τὸ μάθημά μας νὰ τὸ δέχονται καὶ νὰ παλεύουν μὲ τὸ διάβασμα νὰ μποῦνε στὶς προνο- μιούχες σχολές. Νὰ κι ἕνα πράγμα, ποὺ δὲν ἔχομε παράπονο ἀπὸ τὰ παιδιά μας!...

Τὰ παιδιά τῶν πλουσιότερων οἰκογενειῶν δυσκο- λώτερα στρώνονται στὸ διάβασμα, γιὰτὶ μὲ τὴν οἰκο- νομικὴ τους εὐχέρεια πέφτουν γρηγορότερα στὶς ἡδονὲς καὶ δὲν ἔχουν καὶ ἀγωνία γιὰ τὸ μέλλον.

Βέβαια, περιέγραψα τὴ μελανότερη μορφή, ποὺ μποροῦν νὰ πάρουν καὶ παίρνουν συνήθως τὰ πράγ- ματα. Καὶ μάλιστα στὶς ἀκραίες αὐτὲς περιπτώσεις δὲν ἀκούγονται καὶ πολλὰ παράπονα οὔτε πηγαίνουν οἱ γονεῖς νὰ καταρτιστοῦν σὲ σχολές γονέων. Ἀποτελοῦν τὸ μέρος τῆς κοινωνίας, ποὺ ἔχει σκληρυνθεῖ ἀμετα- νόητα καὶ μὲ τὴν ἀλαζονεία ὅτι ἀποτελεῖ τὸ ἡγετικὸ καὶ πετυχημένο μέρος τῆς κοινωνίας δὲν θέλει νὰ προ- βληματιστεῖ γιὰ τὸ ἂν ἔχει δίκιο ἢ ὄχι. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄστοι μὲ συνείδηση καὶ φιλοσοφία ἀστική καὶ ὅσοι εἶναι καὶ πλουσιότεροι εἶναι οἱ λεγόμενοι μεγαλοαστοί.

Ἀκολουθεῖ ἕνα μεγάλο ἐπίσης μέρος τοῦ πληθυ- σμοῦ ποῦ, ἐνῶ κολυμπάει μέσα στὸ κλίμα τῆς ἀστικῆς κοινωνίας καὶ ὁμολογεῖ τὴν ἀστικὴ φιλοσοφία, δια- τηρεῖ κάποιες ἀναμνήσεις τῆς παραδοσιακῆς κοινω- νίας μὲ κάποιες ἠθικὲς ἀναστολές καὶ μὲ κάποια τυ- πικὴ ἔστω εὐσέβεια. Κι αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν

τὶς πολλὲς καὶ ὀδυνηρὲς συγκρούσεις μὲ τὰ παιδιά τους, γιὰτὶ τὰ παιδιά αἰσθάνονται τὸ κλίμα τῆς ἀστικῆς κοινωνίας κι ἔχουν ἀποδεχτεῖ τὴ φιλοσοφία μέσα στὸ ρεῦμα τοῦ προοδευτισμοῦ, ποὺ κυριαρχεῖ στὸ κοινωνικὸ περιβάλλον.

Οἱ γονεῖς βλέπουν ἔντρομοι τὴ συνοχὴ τῆς οἰκογέ- νειας νὰ χάνεται καὶ τὰ παιδιά νὰ φτιάχνουν πλέον ἐκτρώματα οἰκογενειακῶν σχημάτων, ποὺ ἐγκαινιά- ζουν μία πρωτόγνωρη ἀθλιότητα στὴν κοινωνία, ὄχι τὴν ἀθλιότητα τὴν οἰκονομικὴ, ὅπως τὴν ξέραμε οἱ παλιότεροι, ἀλλὰ τὴν ἀθλιότητα τῶν σχέσεων χωρὶς ἀγάπη, χωρὶς δέος γιὰ τὸ μέλλον, τὴν ἀθλιότητα τῆς εὐκολῆς ἀλλαγῆς προσώπων. Καὶ ἂν θέλουν οἱ γονεῖς

νὰ κλείσουν τὰ μάτια τους καὶ νὰ δεχτοῦν ὡς ἀναπόφευκτη τὴν κα- τάσταση, τοὺς συντρίβει τὸ κατα- θλιμμένο πρόσωπο τῶν παιδιῶν τους, οἱ ἐμφανεῖς νευρασθενικὲς ἐκδηλώσεις. Αὐτοὶ εἶναι οἱ νέοι ποὺ γεμίζουν τὶς ψυχιατρικὲς κλινικὲς καὶ τσαλακώνουν τὸ εὐπρεπὲς πρό- σωπο τῆς οἰκογένειας καὶ τὴν τα- λαιπωροῦν καὶ τὴν καταξοδεύουν.

Τὰ παιδιά αὐτὰ ζοῦν ἔντονα τὴ σύγκρουση τῶν ἐπιθυμιῶν τους μὲ ἀπαγορεύσεις ποὺ προέρχονται ἀπὸ ιδέες, ἀξίες, κοινωνικὲς ἐπι- ταγὲς ἀπρόσωπες. Ἡ ἀτεγκτὴ δι- καιοσύνη τῶν γονιῶν τὰ μονιμο- ποιεῖ στὴν κατάσταση τοῦ ἐνόχου καὶ ἡ ἀπρόσωπη κοινωνία στὴν κα- τάσταση τοῦ ισόβιου ἀσθενοῦς.

Μ’ αὐτὰ τὰ παιδιά τους ζητοῦν νὰ συνεννοηθοῦν οἱ γονεῖς προβάλ-

λοντας τὴν ἀπαραίτητη συμμόρφωσή τους σὲ κανόνες κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς, ὑγιεινῆς καὶ προπαντὸς στὴν ἀνάγκη νὰ παίρνουν τὰ χάπια τους. Συνήθως τὰ παιδιά αὐτὰ ἀρνοῦνται νὰ πάρουν τὰ χάπια, ποὺ τοὺς ἔδωσε ὁ γιαιτρός, γιὰτὶ κάτι τοὺς πληροφορεῖ μέσα τους πῶς ἡ ἀρρώστια τους δὲν θεραπεύεται μὲ χάπια. Εἶναι θέμα σχέσεων μὲ τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον καὶ θέμα φιλοσοφίας τῆς ζωῆς.

Συμβαίνει σὲ οἰκογενειακὰ πλαίσια αὐτὸ ποὺ ζοῦν οἱ ἄνθρωποι σὲ ἀπολυταρχικὰ καθεστῶτα. Ἐνα ἄορα- το κατεστημένο τρομοκρατεῖ τὰ άτομα, ποὺ μάλιστα ἐπιμένει νὰ τὰ ἀγνοεῖ ὡς πρόσωπα. Τὰ τρομοκρατεῖ ἐπιβάλλοντας τὴν καταστολὴ βασικῶν ἢ καὶ ἀκραίων ἐπιθυμιῶν τους καὶ βυθίζει τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα στὴν ἀνασφάλεια.

Βέβαια, δὲν εἶναι μόνον ἡ οἰκογένεια ὁ νοσογόνος παράγοντας ποὺ στέλνει τοὺς νέους στοὺς ψυχιά- τρους. Ὁλόκληρη ἡ κοινωνία λειτουργεῖ ἔτσι ἀπρό- σωπα, ἐπικαλούμενη νόμους καὶ ιδέες καὶ θεσμούς, ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ ὀργανισμοὺς καὶ ὑπουργεῖα. Κι ἔχομε τὴν ἀναπαυτικὴ ιδέα ὅτι ὅσοι δὲν καταφεύ- γουν στοὺς ψυχιάτρους εἶναι ἀκόμα ὑγιεῖς.

Ούτε κοσμικοί ούτε απόκοσμοι

συνέχεια από τη σελ. 1

με κάθε φορά σε ποιά από όλες αυτές τις σημασίες αναφέρεται ή Γραφή και από ποιόν κόσμο μάς προτρέπει να φυλαγόμαστε, γιατί σε άλλο π.χ. σημείο ο ίδιος ο Κύριος λέει: «οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν Αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ» (Ιωάν. Γ' 17). Αυτόνοητο είναι ότι άλλη ή σημασία του «κόσμου» στο χωρίο του Ιακώβου και άλλη στο χωρίο του κατά Ιωάννη. Χρειάζεται λοιπόν να δούμε πρώτα απ' όλα τί σημαίνει αυτή καθεαυτή ή λέξη «κόσμος», γιατί, όπως λέει κι ο αρχαίος Έλληνας σοφός, «ἀρχή σοφίας ὀνομάτῳ ἐπίσκεψις».

Σύμφωνα με τὰ ἐγκυρῶτερα ἀρχαιοελληνικά λεξικά, ή λέξη «κόσμος» ἀρχικά σήμαινε ὁμορφιά, τάξη, τιμή ἀπό τὸ ρήμα «κοσμέω-κοσμῶ». Ταυτόχρονα σήμαινε και τὸ ἀντικείμενο ἢ τὸ γεγονός τὸ ὁποῖο προσέδιδε σὲ κάποιον ἢ σὲ κάτι αὐτὴν τὴν ὁμορφιά, τὴν τάξη, δηλαδή τὸ κόσμημα, πχ. «ἡ σιγὴ ταῖς γυναιξὶ κόσμον φέρει». Στὴν συνέχεια οἱ ἄνθρωποι, θαυμάζοντας τὴν ὁμορφιά και τὴν τάξη τοῦ σύμπαντος και τὴ σοφία τοῦ Δημιουργοῦ, ὀνόμασαν ὅλη τὴ δημιουργία κόσμος, ἀφοῦ και ὁ ἴδιος ὁ Δημιουργὸς εἶδε «τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, και ἰδοὺ καλὰ λίαν» (Γέν. Α' 31).

Αργότερα, ὅλοι κατάλαβαν ὅτι τὸ κύριο κόσμημα μέσα σὲ αὐτὴν τὴν ὁμορφη δημιουργία, στὸν ἀρμονικὸ κόσμο, ἦταν ὁ ἄνθρωπος, τὸ ἀνθρώπινο γένος, γι' αὐτὸ ὀνομάσθηκαν και ὅλοι οἱ ἄνθρωποι κόσμος. Ὅποιος δὲ ζεῖ, πορεύεται και πολιτεύεται ἀρμονικὰ με τοὺς νόμους τῆς δημιουργίας και μάλιστα τοῦ Δημιουργοῦ και με τὴν κοινωνικὴ εὐταξία, ἔχει

πολὺ κόσμο (ὁμορφιὰ) μέσα του, εἶναι κόσμιος.

Ασφαλῶς, ἀπὸ ἓναν τέτοιο κόσμο, τὸν κόσμο ποὺ δημιούργησε ὁ ἀγαθὸς Θεός, τὴν ὁμορφιά και τὴν κοσμιότητα, ποτὲ δὲν μάς εἶπε ὁ Θεὸς νὰ ἀπέχουμε ἢ νὰ φυλαγόμαστε. Αντιθέτως, μάς προτρέπει νὰ χαιρόμαστε αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς δημιουργίας, ὅπως τὸ χαιρόταν και ὁ προφητὰνακτας Δαυῖδ, κραυγάζοντας «ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας (Ψαλμ. ΡΓ')». Απὸ τὴν ὁρατὴ δὲ δημιουργία, τὸν ὁρατὸ κόσμο, μπορεῖ κανεὶς νὰ ὀδηγηθεῖ στὴν ἀόρατη δημιουργία και μάλιστα στὸν ἀόρατο Δημιουργὸ και στὴν πανσοφία και παντοδυναμία Του, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζωσα εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ἄρα, ἐκεῖνος ποὺ περιφρονεῖ τὴ δημιουργία τοῦ Θεοῦ και μάλιστα τὴ θεοποίητη εἰκόνα Του, περιφρονεῖ τὸν ἴδιο τὸ Δημιουργὸ και πράττει ἀσέβεια.

Γιατί, ὅμως, ή Γραφή σὲ μερικὰ σημεία, ὅπως εἶπαμε, μάς προτρέπει νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὸν κόσμο και νὰ μὴν ἀκολουθοῦμε τὶς συνήθειες τοῦ κόσμου; Τὸ πράττει αὐτὸ ή Γραφή, γιατί ή λέξη κόσμος ἔχει πάρει κι ἄλλη σημασία. Ὅταν, δηλαδή, οἱ ἄνθρωποι χαίρονται μὲν τὴν ὁμορφιά τῆς φύσεως ἀλλὰ ξεχνοῦν τὸ Δημιουργό, τοὺς νόμους Του και τοὺς κανόνες τῆς χρήσεως τῆς φύσεως και εἴτε θεοποιοῦν τὴν κτίσιν παρὰ τὸν Κτίσαντα εἴτε κάνουν κατάχρηση τῆς φύσεως, τότε δέχονται τὸν κόσμο ὡς ὁμορφιὰ χωρὶς περιεχόμενο και χωρὶς τὸν Κοσμήτορα κι ἔτσι γίνονται κοσμικοί.

συνεχίζεται
B.T.

Ὅχι ἀπὸ ὄχι διαφέρει

Απρίλιος ἦταν και τότε, τὸ 2004, ὅταν σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Κύπρου ἀπέρριψε μ' ἓνα ἠχηρὸ «Ὅχι» τὸ ἐπαίσχυντο Σχέδιο Ανάν, ποὺ ὡς γνωστὸν σκοπὸ εἶχε ὄχι μόνον τὸν διαμελισμὸ τῆς Κύπρου ἀλλὰ και τὴν πλήρη ἀποδυνάμωση τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου. Ἡ σθεναρὴ αὐτὴ στάση τῶν Ἑλληνοκυπρίων, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ πράγματι σπουδαίου Ἑλλήνος πολιτικοῦ (στ' αὐτιά μας ἀκόμα ἀντηχεῖ ή φράση του «Παρέλαβα κράτος, δὲν θὰ δώσω κοινότητα»), ἔδωσε θάρρος στὸ Πανελλήνιο και γέμισε τὴν ψυχὴ ὅλων μας με ὑπερηφάνεια.

Λίγους μῆνες, ὅμως, ἀργότερα, στὶς ἐκλογὲς τὸ ἴδιο ἑλληνοκυπριακὸ στοιχείο εἶπε ὄχι στὸν Τάσο Παπαδόπουλο, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξύ, ἀσθενὴς ὢν, ἀπεδήμησε εἰς Κύριον. Τόσο δὲ μισητὸς στοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶχε καταστῇ ὁ ἀσυμβίβαστος αὐτὸς ἑλληνοπρεπὴς πολιτικός, ποὺ ἀκόμα και νεκρὸ τὸν ἐφοβοῦντο. Ὅλα αὐτὰ συνετέλεσαν, ὥστε ή Κύπρος ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ ἀποτελοῦσε τὸ πρότυπο γιὰ ἀνάπτυξη και σὲ ἄλλες χῶρες, τὴν ὥρα μάλιστα ποὺ τὰ

κοιτάσματα ὑδρογονανθράκων και φυσικοῦ ἀερίου προοιώνιζαν μιὰ ἀκόμα μεγαλύτερη πρόοδο, ἀκριβῶς τότε ξέσπασε ή οικονομικὴ κρίση.

Ἡ κρίση αὐτὴ στὴν Κύπρο δὲν ὀφείλεται σὲ ὑπερβολικὸ χρέος, ὅπως στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ σὲ τερτίπια και τεχνάσματα τῶν ἐσωτερικῶν τραπεζιτῶν και τοκογλύφων και τῶν ἐξωτερικῶν κερδοσκόπων και καταπιεστῶν. Και πάλι τώρα οἱ Κύπριοι πολιτικοί, πιεζόμενοι ἀπὸ τὸν Κυπριακὸ λαό, εἶπαν «Ὅχι» στὰ σχέδια τῆς Τρόικας. Ἀλλὰ, ποὺ πολιτικὸ σθένος ἐνὸς Τάσου Παπαδόπουλου νὰ κρατήση ἕως τὸ τέλος τὴν ἀντίσταση πρὸς τὶς ἐπιβουλεύσεις τῆς Τρόικας και τὰ τεχνάσματα τῶν τραπεζιτῶν! Ἐτσι τὸ «Ὅχι» αὐτὸ ἐνήργησε σὲ βάρος τῆς Κύπρου και τὰ νέα μέτρα ποὺ τῆς ἐπεβλήθηκαν θὰ ἀποτελοῦν φόβητρο στὸ μέλλον γιὰ ὅποιο ἄλλο κράτος θὰ τολμήσῃ νὰ κάνῃ πῶς ἀντιστέκεται.

Δὲν φτάνει λοιπὸν νὰ λέγῃ κανεὶς «ὄχι», ἀλλὰ νὰ τὸ λέῃ, ὅταν χρειάζεται και ὅπου χρειάζεται, και μάλιστα νὰ ἀναλαμβάνῃ τὶς συνέπειές του, γιατί «ὄχι» ἀπὸ «ὄχι» διαφέρει.

Ἄσοφα σχέδια

Ὡς Ἑλληνίδα ἀλλὰ και ὡς ἐκπαιδευτικός με ἰδιαίτερη εὐαισθησία γιὰ τὸ μέλλον τῶν νέων παιδιῶν, προβληματίστηκα σοβαρὰ διαβάζοντας τελευταίως γιὰ τὶς συγχωνεύσεις στὰ πανεπιστημιακὰ και τεχνολογικὰ ἰδρύματα ὡς συνέπεια τοῦ μεγάλοπνοου σχεδίου «Ἀθηνᾶ» (και πάλι ἓνα σοφὸ ὄνομα γιὰ ἓνα ἀφιλοσόφητο σχέδιο). Συγχωνεύσεις ποὺ ἔχουν ὡς ἄμεσο ἀποτέλεσμα τὸ κλείσιμο σχεδὸν ὅλων τῶν περιφερειακῶν τμημάτων και τὸν συνακόλουθο μαρasmus τῆς ἐπαρχίας.

Δὲν χωρεῖ καμμία ἀμφιβολία πῶς προσεκτικὸς σχεδιασμὸς γιὰ τὴν ἴδρυση ὅλων αὐτῶν τῶν τμημάτων οὐδέποτε ὑπῆρξε. Τὸ στήσιμο τῶν περισσοτέρων ὑπαγορευτὴκε ἀπὸ μικροκομματικὲς σκοπιμότητες, ἐνῶ δὲν ὑπῆρξε ἰδιαίτερος χωροταξικὸς σχεδιασμὸς γιὰ τὴν διασπορὰ τῶν τμημάτων, οὔτε φυσικὰ πάντοτε ἀντιστοιχία ἀνάμεσα στὰ διδασκόμενα ἀντικείμενα και στὴν ἐπαγγελματικὴ ζήτηση. Ἐτσι, ὅπως πρόχειρα σχεδιάστηκαν ὅλα, πρόχειρα και διαλύονται.

Τὸ θέμα ὅμως εἶναι ὅτι σ' αὐτὴν τὴν δύσκολη οικονομικὴ συγκυρία ή στήριξη τῶν περιφερειακῶν αὐτῶν τμημάτων θὰ μπορούσε νὰ ἀποβῇ ἰδιαίτερος ὠφέλιμη γιὰ τὴν ἐπαρχία. Κατ' ἀρχάς, πρέπει νὰ γίνῃ ἓνας προσεκτικὸς και ὁλοκληρωμένος σχεδιασμὸς, ποὺ θὰ ὑπαγορευεταὶ ὄχι ἀπὸ βραχυπρόθεσμες ἀνάγκες ἀλλὰ ἀπὸ μακροπρόθεσμη στρατηγικὴ. Ἡ διατήρηση ἢ μὴ τῶν σχολῶν θὰ πρέπει νὰ κριθῇ με βάση και τὴν κάλυψη ἢ μὴ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀναγκῶν τῆς τοπικῆς ἰδιαίτερας κοινωνίας. Εἶναι ἀναγκαῖο ἐπίσης νὰ λειτουργήσουν παραλλήλως και φοιτητικὲς ἐστίες γιὰ τὴν στέγαση και τὴν σίτιση ὅλων τῶν φοιτητῶν. Ἐτσι και οἱ οἰκογένειές των δὲν θὰ ἐπιβαρύνονται με δυσβάστακτα ἐξοδα και ή τοπικὴ κοινωνία θὰ ἐνισχυθῇ πολλαπλῶς ἀπὸ τὸν φοιτητόκοσμο, γεγονός ποὺ ἀπαιτεῖ βεβαίως τὴν δημιουργία καταλλήλων ὑποδομῶν. Ἰδοὺ πεδῖον δράσεως λαμπρὸν γιὰ τοὺς ἐπαρχιώτες βουλευτές, ὥστε μαζί με τὴν ποιοτικὴ ἀναβάθμιση τῆς τόπου τους νὰ βελτιώσουν και τὴν πεσμένη προσωπικὴ τους εἰκόνα ἐναντι τῶν ψηφοφόρων τους.

Απὸ τὴν ἀλληλεπίδραση ἐξάλλου ντόπιων και φοιτητῶν πολλὰ ὀφέλη μποροῦν νὰ προκύψουν. Οἱ φοιτητές, ἐρχόμε-

νοι σὲ ἐπαφὴ ἐνδεχομένως και γιὰ πρώτη φορά με τὴν ζωὴ στὴν ὑπαιθρο και ἀνακαλύπτοντας πολλὲς θετικὲς πτυχὲς τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἴσως ἀγαπήσουν τὸν ἄλλο τρόπο ζωῆς και θελήσουν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸν κλοιὸ τῶν μεγαλουπόλεων.

Μιὰ τέτοια μεταστροφή θὰ ἦταν εὐεργετικὴ γιὰ ὅλους και κυρίως γιὰ τὴν ἐπαρχία, ή ὁποία ἐδῶ και χρόνια μαραζώνει ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψη και τὴν ὑποβάθμιση. Ἐτσι, ή ἐπιστροφή σ' αὐτὴν δὲν θὰ ἦταν ἀναγκαστικὴ, ἀπροσχεδιαστὴ ἢ σπασμωδική, ὅπως γίνεται στὶς ἡμέρες μας, ἀλλὰ θὰ συνοδευόταν ἀπὸ πραγματικὴ ἀλλαγὴ τῆς φιλοσοφίας ζωῆς, ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὴν φυσικὴ ζωὴ ἀλλὰ και ἀπὸ τὴν ἀπαραίτητη τεχνογνωσία, ἐφόσον ὅσοι θὰ ἐπέλεγαν νὰ μείνουν στὴν ἐπαρχία θὰ ἀποκοτοῦσαν και τὶς ἀπαραίτητες σχετικὲς γνώσεις γιὰ τὴν γῆ, τὰ μηχανήματα, τὴν ἀνάπτυξη γενικότερα και θὰ εἶχαν και κίνητρα γιὰ τὴν ἀναζήτηση ἐναλλακτικῶν μεθόδων, ἀφοῦ ἀπ' αὐτὲς θὰ ἐξαριτόταν ή διαβίωσή τους.

Ἡ ἀναζωογόνηση τῆς ὑπαίθρου θὰ ἦταν ὅμως εὐεργετικὴ και γιὰ τὶς πόλεις, ἀφοῦ θὰ ἀποσυμφοροῦνταν ἀπὸ τὶς στρατιὲς τῶν ἀποφοίτων ἀνέργων, ποὺ συσσωρεύονται και πάλι σ' αὐτὲς, ἀκολουθώντας ἓναν παρασιτικὸ βίον, ἂν δὲν ἀναγκάζονται νὰ ξενιτευτοῦν με τὴν ἀγνώστη ἐλπίδα γιὰ μιὰ καλύτερη ζωὴ.

Εἶναι ἀλήθεια πῶς στὶς ἡμέρες μας ή ἐξωτερικὴ μετανάστευση νέου και ζωτικοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἔχει ἐξελιχθῇ σὲ μιὰ πληγὴ γιὰ τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ καθόμαστε και νὰ παρακολουθοῦμε ἀπαθείς αὐτὸ τὸ σύγχρονο νεοελληνικὸ δράμα, καλὸ θὰ ἦταν νὰ ἀναζητοῦμε λύσεις ἄμεσες και ἀποτελεσματικές. Στὴν περίπτωσή τοῦ περιβόητου σχεδίου «Ἀθηνᾶ» δίνεται ή εὐκαιρία στοὺς ὑπευθύνους τῶν περιφερειακῶν τμημάτων νὰ συνεργαστοῦν με τὴν τοπικὴ κοινωνία και νὰ ἀναζητήσουν ὅλοι μαζί τρόπους γιὰ τὴν βιωσιμότητά τους, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ κριθῇ και ή βιωσιμότητα τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. Εὐκαιρία νὰ δείξουν, αὐτὴν τὴν φορά τουλάχιστον, ἀναλογιζόμενοι τὴν κρισιμότητα τῶν περιστάσεων, ὅτι σκέπτονται με γνώμονα τὸ συλλογικὸ συμφέρον και ὄχι τὰ ἀτομικὰ ἢ κομματικὰ συμφέροντα. Θὰ τὸ πράξουν ὅμως;

Σοφία Μπεκρη, ἐκπαιδευτικός

Πορίσματα γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

δαπῶν ἀπὸ νέους Ἑλληνες Ὁρθόδοξους κληρικούς, εἰδικῶς καταρτισμένους γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ, με ἐκμάθηση ἀσφαλῶς τῶν ἐπιμέρους γλωσσῶν τῶν ἁλλοδαπῶν, πρέπει νὰ θεωρηταὶ ἄμεση προτεραιότητα. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ πρέπει νὰ μεταφραστοῦν τὰ βιβλικά και τὰ λειτουργικὰ κείμενα σὲ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερες γλώσσες πρὸς ὑποβοήθηση τοῦ ἔργου τῆς κατηχήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἁλλοδαπῶν. Εἶναι ἀμαρτία νὰ ἔχουν μεταφραστὴ ή “Σκοπιὰ”

και τὸ “Εὐπνα” σὲ τόσες γλώσσες, ὅσες μιλοῦν και οἱ ἐπιμέρους ἁλλοδαποὶ στὴν χώρα μας (σὲ περίπου 150 γλώσσες), και ή Ὁρθόδοξη κατήχηση νὰ μὴν ἔχει μεταφραστὴ ἀκόμη και στὶς ἐπικρατέστερες γλώσσες.

11) Τέλος, κρίνεται ἀναγκαῖο νὰ συγκροτηθῇ τὸ συντομώτερο εὐρύτερο Συνέδριο γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς στὸ ἐξωτερικὸ και στοὺς ἐν Ἑλλάδι ἁλλοδαπούς, με κατάλληλη βεβαίως προεργασία και με συμμετοχὴ ἐμπειρῶν ἐρευνητῶν και ἐνεργῶν Ἱεραποστόλων.

Τὸ Τάμα τοῦ Ἑθνους

Τὴν **Κυριακὴ 31 Μαρτίου** τὸ ἀπόγευμα πραγματοποιήθηκε πολυπληθὴς συγκέντρωση στὸ γήπεδο τοῦ Σπὸρτινγκ στὰ Πατήσια γιὰ τὸ Τάμα τοῦ Ἑθνους με πολλοὺς ὁμιλητές. Μακάρι νὰ ἀγωνιστοῦμε ὅλοι ἐνωμένοι νὰ ἐκπληρωθῇ τὸ ἀληθινὸ τάμα τοῦ ἔθνους, ποὺ ἀσφαλῶς εἶναι ή αἰώνια εὐγνωμοσύνη στὸν Σωτῆρα Χριστὸ και ή δίκαιη πολιτεία πρὸς κοινωνικὴ και πνευματικὴ πρόοδο και σωτηρία ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Πνευματικὰ βοηθήματα

Οἱ Χαιρετισμοί, ὁ Μέγας Κανὼν, οἱ Βιβλικὲς Ὠδὲς και ή Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου με εἰσαγωγή, σχόλια και ἐρμηνευτικὸ λεξιλόγιο πρὸς μεγαλύτερη ὠφέλεια τῶν πιστῶν διατίθενται ἀπὸ τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., στὴν Ὁμόνοια. Πληροφορίες: 210 52 30948.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ και Κοινωνικὴ Κίνηση «Επάλξεις»

Εκδότης: Βασίλειος Τσουπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα • Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr - ἰστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικὲς Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Ἐκτύπωση: Γραφικὲς Τέχνες Σανιδάς - Τηλ. 210 94 14 233

Η θυσία να μην πάει χαμένη

Εκτός από την αναγνώριση των θυσιών και την απόδοση τιμών που οφείλουμε στους ήρωες του 1821, αξίζει ως απόγονοί τους να παραδειγματιζόμαστε από τους αγώνες τους και να πορευτούμε σύμφωνα με την παράδοσή τους. Βεβαίως σήμερα δεν επικρατούν επίσημα δυναστικές αυτοκρατορίες, ούτε επιφανειακά η πατρίδα μας υφίσταται καταπίεση και σκλαβιά. Σε τυπικό επίπεδο απολαμβάνουμε ελευθερία και δημοκρατία και η κατάσταση δε φαίνεται να ομοιάζει σε τίποτε με αυτή πριν το 1821. Αν αναλογιστούμε όμως την μετεξέλιξη των δυναστικών συστημάτων και το πέρας της πραγματικής εξουσίας από τα χέρια των κυβερνήσεων στα άδυστα των αγορών και στα πλοκάμια των οικονομικά ισχυρότερων, τότε θα αποκαλυφθεί στα μάτια μας ένα νέο σύστημα καταπίεσης που δυστυχώς έχει εξαπλώσει τα δίκτυα του σε όλη σχεδόν τη γη και ελέγχει τις μοίρες των λαών. Τα πρόσφατα παραδείγματα της ευρωπαϊκής στάσης απέναντι στην πατρίδα μας αλλά και απέναντι στους ομοεθνείς μας στην μεγαλύτερη Κύπρο, αποκαλύπτουν ότι έχει έλθει πλέον ο καιρός, που οι λαοί δεν αποφασίζουν για το μέλλον τους αλλά αντίθετα νέες αυτοκρατορίες, οι οποίες υποκρύπτονται πίσω από τις όποιες μεγαλόστομες κουβέντες για οικονομική ένωση, προωθούν την παγκόσμια κυριαρχία τους. Η επιδίωξή τους αυτή φαίνεται ότι σήμερα έχει αποτέλεσμα, μέχρι, όμως, τη στιγμή που νομοτελειακά και αναγκαστικά θα έχουν και αυτές οι δυνάμεις τη μοίρα των άλλων αυτοκρατοριών, της ρωμαϊκής, της Οθωμανικής, της Βρετανικής αλλά και της ναζιστικής και φασιστικής πρόσφατα.

Όμως δε θυσιάστηκαν οι ήρωες του 1821, οι Σουλιώτες και οι Ψαριανοί, οι Μεσσολογίτες και οι Κασιώτες, οι νέοι του Ιερού Λόχου στο Δραγατσάνι και οι ευρωπαίοι φιλέλληνες στο Πέτα, για να επικρατήσει σήμερα στην πατρίδα το αόρατο δίκτυ της οικονομικής σκλαβιάς, ούτε χάθηκαν οι γυναίκες στο Ζάλογγο και την Αραπίτσα για να ξεπουλιούνται σήμερα τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους σε νέου τύπου σκλαβοπάζαρα του εξωτερικού, που απομυζούν εν είδει νέου παιδομαζώματος τον ανθό της ελληνικής νεολαίας, το λαμπρότερο στοιχείο του έθνους. Δεν θυσιάστηκαν τότε χιλιάδες αγωνιστών για να μεταβληθεί η Ελλάδα σε ανίσχυρο προτεκτοράτο προσκυνημένων, που θα ελπίζουν στην εύνοια ισχυρών προστατών, ούτε σε τόπο εκμετάλλευσης και αρπαγής από τα ξένα κέντρα και τους εγχώριους νέους κοτζαμπάσηδες. Αντίθετα το σύνθημα της επανάστασης ήταν ελευθερία ή θάνατος, ελευθερία που απλώνεται σε κάθε μορφή της ζωής, από τη σχέση με τους άλλους λαούς μέχρι την οικονομική αυτάρκεια και την πολιτική και εθνική ανεξαρτησία.

Το παράδειγμα του 1821 μας δείχνει τον δρόμο για την απελευθέρωση και από αυτό τον αόρατο ζυγό που εμείς οι Έλληνες στην Ελλάδα και την Κύπρο τα τελευταία έτη υφιστάμεθα πολύ σκληρά. Όπως τότε ενωμένοι οι επαναστάτες πίστεψαν στις δικές τους δυνάμεις και οργανώθηκαν και αγωνίστηκαν με τις θυσίες και τους αγώνες τους να απελευθερώσουν ένα τμήμα της πατρίδας, έτσι και σήμερα όλοι μαζί οι Έλληνες μπορούμε να αντισταθούμε στη λαίλαπα της οικονομικής σκλαβιάς και να αποτινάξουμε το ζυγό της φτώχειας και της εξαθλίωσης. Η πατρίδα μας μπορεί να σταθεί ελεύθερη και να θρέψει όλα της τα παιδιά, αρκεί να μην ξαναεμφανιστούν φαινόμενα διχασμού ανάμεσα σε ξενόδοουλα κόμματα και μικρο-συμφεροντολογικά σινάφια.

Η Ελλάς δεν έχει ανάγκη από καμιά ξένη δύναμη για να ζήσει ελεύθερη και δυνατή. Δεν χρειάζεται ξένους προστάτες, τους οποίους ενδιαφέρει μόνο η άσκηση ελέγχου και η αποικιοκρατική εξάπλωση. Δεν τους έχουμε ανάγκη. Το δρόμο μας δείχνουν οι ήρωες του 1821, μια χούφτα «τρελοί» κατά τον Κολοκοτρώνη, που όμως πίστεψαν στις δυνάμεις τους και κινήθηκαν εναντίον μιας αυτοκρατορίας και νίκησαν. Έχουμε τις δυνάμεις να νικήσουμε και σήμερα, με εθνική ενότητα, με συνεργασία και αλληλεγγύη.

(Απόσπασμα από τον πανηγυρικό, που εκφωνήθηκε κατά τον επίσημο εορτασμό για την επέτειο της 25 Μαρτίου στη Βούλα Αττικής)

Γεώργιος Β. Τσούπρας

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Τὸ **Σάββατο 9 Μαρτίου** καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. στὴν αἴθουσα «Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., στὴν Ὀμόνοια ὠμίλησε ὁ κ. Β. Τσούπρας, θεολόγος-κοινωνιολόγος μὲ θέμα: «*Ἡ κοινωνικότητα κριτήριο κρίσεως*». Ὁ κ. Τσούπρας τόνισε ὅτι «*πίστις ἄνεν τῶν ἔργων νεκρὰ ἐστὶ*» καὶ ὅτι ὅσες χριστιανικὲς θεωρίες κι ἂν γνωρίζη κάποιος, ἐὰν στὴν πράξη δὲν ἐφαρμόζη τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πρωταρχικὴ του προτροπὴ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», τότε δὲν εἶναι πραγματικὸς χριστιανὸς καὶ στὴν ὀριστικὴ κρίση θὰ κριθῇ αὐστηρά.

Τὸ **Σάββατο τῆς Τυρινῆς 16 Μαρτίου** καὶ ὥρα 7 μ.μ. στὴν ἴδια αἴθουσα πραγματοποιήθηκε τυρινὸ βραδυνὸ μὲ ὁμιλία τοῦ π. Ἀθανασίου Ἀττάρτ, ἐφημερίου τοῦ Ἱ.Ν. Παναγίας Χρυσοσπηλαιωτίσσης σχετικῶς μὲ τὸ πραγματικὸ περιεχόμενο τῆς νηστείας. Ὁ π. Ἀθανάσιος, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στὴν ὑποκριτικὴ πολλάκις συμπεριφορὰ πολλῶν Χριστιανῶν, τόνισε ὅτι στὴν ἀληθινὴ νηστεία δὲν εἴμαστε σωματοκτόνοι ἀλλὰ παθοκτόνοι. Ἀκολούθησε ἓνα παραδοσιακὸ πρόγραμμα μὲ τυρινὰ ἐδέσματα.

Τὴν **Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς 17 Μαρτίου** γνωστοὶ καὶ φίλοι τῶν Ἐπάλξεων πραγματοποιήσαν προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ σὲ Ἱ. Μ. τῆς Βοιωτίας. Συγκεκριμένα, ἐπισκεφθῆκαμε τὴν Ἱ. Μ. Σαγματὰ στὸ ὁμώνυμο ὄρος, λειτουργηθήκαμε καὶ στὴν συνέχεια ὁ καθηγούμενος τῆς Μονῆς π. Νεκτάριος Ἀντανόπουλος μᾶς παρουσίασε τὸ ἱστορικὸ τῆς Μονῆς καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Λουκά τοῦ νέου τοῦ ἱατροῦ, λείψανο τοῦ ὁποίου φυλάσσεται στὴν Ἱ. Μονὴ ὡς καὶ προσωπικὰ του ἀντικείμενα, τὰ ὁποία ἀσπασθήκαμε, ὥστε, ἀπὸ τὴν σχετικὴ δέηση τοῦ π. Νεκταρίου. Στὴν συνέχεια ἀναχωρήσαμε γιὰ τὴν Ἱ. Μ. Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στὸ Μαζαράκι-Βάγια Βοιωτίας, ὅπου γευματίσαμε, περιηγηθήκαμε στὸν ὑπέροχο χώρο καὶ ἀναχωρήσαμε γιὰ τὴν παρακείμενη Ἱ. Μ. Τιμίου Σταυροῦ, ὅπου παρακολουθήσαμε τὸν κατανυκτικὸ ἔσπερινὸ τῆς συγγνώμης. Πλήρεις ἐντυπώσεων καὶ ψυχικὰ ἀνανεωμένοι πήραμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, εὐχόμενοι καὶ προσευχόμενοι ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης νὰ μᾶς ἐνισχύη καθ' ὅλο τὸ στάδιο τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ νὰ προστατεύῃ τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τοὺς σύγχρονους ποικιλώνυμους ἐχθρούς.

Τὸ **Σάββατο 23 Μαρτίου** καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων πραγματοποιήθηκε **Ἑσπερίδα γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολὴ** μὲ εἰσηγητὲς τὸν π. Θεότιμο Τσάλα, ἐφημέριο τοῦ Ἱ.Ν. Τιμίου Σταυροῦ Κυψέλης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴν ὀρθόδοξη ἱεραποστολικὴ δράση στὴν Μαύρη Ἡπειρο καὶ στὶς ἐγγενεῖς καὶ ἐξωγενεῖς δυσκολίες, τὴν κ. Γεωργιάδου, πρόεδρο τοῦ ἱεραποστολικοῦ συλλόγου Ἑξω-

τερικῆς καὶ Ἑσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς «Ἀγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος», ἡ ὁποία προέβαλε σχετικὸ ντοκυμαντέρ σχετικὰ μὲ τὴν δράση τοῦ συλλόγου στὸ Καμερουν καὶ σὲ ἄλλες χώρες τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς, καὶ τὸν κ. Β. Τσούπρα, θεολόγο-κοινωνιολόγο, ὑπεύθυνο τῶν Ἐπάλξεων, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴν ἐπίπτωση τῆς κρίσεως στὴν ὀρθόδοξη ἱεραποστολικὴ δράση καὶ στὰ ἐμπόδια λόγῳ τῆς ἀναβιώσεως τοῦ ἰσλαμικοῦ φανατισμοῦ. Ἐπακολούθησε συζήτηση καὶ ὑποβολὴ προτάσεων, μὲ συντονιστὴ τὸν κ. Γ. Β. Τσούπρα, θεολόγο καθηγητὴ. Τέλος, ἐπιβεβαιώθηκαν καὶ συμπληρώθηκαν πορίσματα παλαιότερων συσκέψεων, τὰ ὁποία παραθέτουμε σὲ ἄλλη στήλη τῆς ἐφημερίδος.

Τὸ **Σάββατο 23 Μαρτίου** τὸ πρωὶ στὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Βασιλείου Μετσόβου πραγματοποιήθηκε τὸ 40/νθήμερο μνημόσυνο τῆς συνεργάτιδος τῶν Ἐπάλξεων Ἀναστασίας Μπαμπίλη καὶ τὴν **Κυριακὴ 24 Μαρτίου** στὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Παντελεήμονος Κρουονερίου Ἀττικῆς τελέστηκε τὸ 40/νθήμερο μνημόσυνο τοῦ γνωστοῦ θεολόγου καὶ γλυκοκέλαδου ψάλτου κ. Διονυσίου Μάνεση, φίλου τῶν Ἐπάλξεων. Ὁ Θεὸς ἅς τοὺς ἀναπαύῃ.

Τὴν **Δευτέρα 25 Μαρτίου** τὸ μεσημέρι στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων πραγματοποιήθηκε Παραδοσιακὴ Ἑκδήλωση μὲ ἐορταστικὸ πρόγραμμα καὶ ψαρικὰ ἐδέσματα καὶ κεράσματα. Μετὰ τὴν σχετικὴ ὁμιλία τοῦ κ. Β. Τσούπρα, μὲ θέμα «*Οἱ σύγχρονοι ἐλεύθεροι πολιορκημένοι*» ἡ χορωδία τῶν Ἐπάλξεων ἀπέδωσε ἐπικάια ἀγωνιστικὰ ᾄσματα καὶ ἀκολούθησε κοινοβιακὸ γεῦμα ἀγάπης. Ἰδιαίτερος εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς προσφορὲς τῶν τὰ καταστήματα τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς ψαραγορᾶς «Σταυροδρόμι» Μενιδίου ὡς καὶ τὶς κυρίες ποὺ τὰ παρασκεύασαν ὑπὲρ τῶν μορφωτικῶν καὶ κοινωνικῶν σκοπῶν τῶν Ἐπάλξεων.

Τὸ **Σάββατο 30 Μαρτίου** τὸ ἀπόγευμα στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ σχετικὰ μὲ τὶς θεολογικὲς ἐριδες τοῦ 14ου αἰῶνα ὠμίλησε ὁ κ. Β. Τσούπρας μὲ θέμα: «*Ὁ ἀληθινὸς Θεός: Γνωστὸς ἢ ἄγνωστος*».

Ἀσημίνα Τσάμου

κλαψίγξλο

– Τί ἔπαθες, κυρά-Γιώργαινα, καὶ χουχουλιέσαι ἔτσι;
– Τί νᾶπαθα ἢ δύσμοιρη, κυρά-Μήτηραινα; Δὲν τᾶμαθες; Θὰ μᾶς κουρέψουν ὅλες!
– Γιατί θὰ μᾶς κουρέψουν;
– Γιατὶ πήρε τὸ κεφάλι μας ἀέρα καὶ βγάλαμε πολλὰ μαλλιά. Δὲν ἔχεις ἀκούσει τὸ ᾄσμα «Πολλὰ μαλλιά καὶ λίγη γνώση»;
– Ἄρα δὲν πρέπει νὰ στενοχωριέσαι ποὺ θὰ μᾶς κουρέψουνε. Αντίθετα, πρέπει νὰ χαιρώμαστε. Γιατί,

Ἄλλος γιὰ κούρεμα;

ἂν μᾶς κουρέψουν τὰ μαλλιά, μπορεῖ καὶ νὰ βάλουμε μυαλά!
– Τί λές, κυρά-Μήτηραινα; Θὰ μοῦ κόψουνε τὸν κότσο κι ἐσύ μοῦ λές νὰ χαίρωμαι; Ὁ κότσος μου εἶναι ἡ ἀρχοντιά μου!
– Κάλλιο νὰ σοῦ κόψουν τὸν κότσο, κυρά-Γιώργαινα, παρὰ νὰ σὲ πιάσουν κότσο. Ἐγὼ τοῦλάχιστον πολὺ χάρηκα γιὰ τὸ κούρεμα, γιατί δὲν θὰ χρειάζωμαστε πιά οὔτε κομμώτριες. Ἄντε, λοιπόν, ὅλες γιὰ κούρεμα! Καὶ μὲ τὶς ὑγιεῖς μας! *ἡ τσοῦχτρα*

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλξεις

Ἀνδρῶν Χαρούλα	20€	Ἀθηναίου Ξανθίππη	20€	Ἱ. Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν	
Μ.Μ.	15€	Σύρος Χρήστος	20€	Αἰγίου	20€
Βάσω Δερνελῆ	15€	Εὐστράτιος Δεϊλάκης	20€	Διονύσιος Παντελῆς	20€
Κορδῆ Ἑλένη	10€	Κουρούπης Ἄγγελος	10€	Χρυσάφη Παυλίνα	50€
Σκιαδᾶ Εὐανθία	20€	Λάμπρου Ἑλένη	10€	Πελεκάνου Δήμητρα	20€
Σταυρούλα Κοντοπανάγου	10€	Μαρία Ρόκα-Μαλούχου	10€	Χριστόπουλος Γιάννης	10€
Γ. Γ.	50€	Ἑλένη Τζαφέρα-Καράκου	10€	Μαρίνα Δρίτσα	15€
Ἀναστοπούλου Βιργινία	10€	Μαριλένα Καπιδάκη	20€	Σεβαστὴ Καράλη	10€
Κόλλια Δέσποινα	10€	Ἀντώνης Κοτοπούλης	5€	Ἐλευθερία Κοτρωνάκη	15€
Γούπη Ἀθανασία	20€	Σκαρβέλη Οὐρανία	10€	Μαίρη Κορομπίλη	10€
Μπέη Τρυφανία	50€	Ἱ. Ν. Ἀγίας Μαρίνης Λήμνου	25€	Παππᾶ Ἀθηνᾶ	50€
Ἀργυρόπουλος Κωνσταντῖνος	20€	Λαμπρόπουλος Γεώργιος	20€	Καντζάβελου Πετρούλα	150€
Σκορδᾶ Μαρία	20€	Μπούρα Φωτεινὴ	30€	Σκαρλάτου Ἀγγελικὴ	10€

Εὐχαριστοῦμε τοὺς ὡς ἄνω συνδρομητὲς καὶ παρακαλοῦμε καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ συμβάλουν μὲ κάθε δυνατό τρόπο, γιὰ τὸ ἔργο ἀπαιτεῖ ἀγῶνες καὶ θυσίες.